

ഔലിവ് മലയിൽ

(26:30- 46)

പെസഹാ ക്രൈസ്തവ ശേഷം. യേശുവും പതിനൊന്നു അപ്പോസ്റ്റലമാരും ചേർന്ന് ശബ്ദംമെന്നയിലെ ഔലിവുമലയിലേക്ക് പോകുകയും, അവൻ അവി ഒട്ടേക്ക് പ്രാർത്ഥിക്കുകയും ചെയ്തു (26:30-46).

അപ്പോസ്റ്റലമാര് തള്ളിപ്പറയുമെന്ന അവിയിൽ
(26:30-35)

³⁰ പിന്ന അവൻ ന്നതോത്രം പാടിയഗ്രേഷം, ഔലിവുമലയെക്ക് പുറപ്പെട്ടുപോ യി.

³¹യേശു അവരോട് “ഈ രാത്രിയിൽ നിങ്ങൾ എല്ലാവരും ഏകൽ ഈ രൂം ‘ഞാൻ ഇടയാനെ വെട്ടും; കൂട്ടത്തിലെ ആടുകൾ ചിതറിപ്പോകും എന്ന് എഴുതിയിതിക്കുന്നുവെല്ലോ.’ ³²എന്നാൽ ഞാൻ ഉയർത്തെത്തച്ചുനേറ്റേശേഷം നി അൾക്കൽ മുമ്പായി ഗലീലക്ക് പോകും.” ³³അതിനു പത്രാസ് “എല്ലാവരും നി കൽ ഇടൻയാലും ഞാൻ ഒരുന്നാളും ഇടരുകയില്ല” എന്ന് ഉത്തരം പറഞ്ഞു. ³⁴യേശു അവരോട്, “ഈ രാത്രിയിൽ കോഴി കുകുമ്പുനെ നീ മുന്നാവട്ടം എന്നെ തള്ളിപ്പിയും എന്നു ഞാൻ സത്യമായിട്ടു നിന്നോടു പറയുന്നു” എന്നു പറഞ്ഞു.

വാക്യം 30. ചിലപ്പോൾ മാളികമുറിയിലെ അവരുടെ സമയം അവസാനി കണാറായപ്പോഴായിരിക്കാം, യോഹന്നാൻ 14-16 വരെയുള്ള ഭാഗത്തെ സന്ദേശം നൽകിയതും, ശിഷ്യരാർക്കു വേണ്ടിയുള്ള യോഹന്നാൻ 17 ലെ പ്രാർത്ഥന അവൻ നടത്തിയതും (യോഹ. 18:1 നോക്കുക). പെസഹാ ശുശ്രൂഷയുടെ അവസാനം യേശുവും ശിഷ്യമാരും ചേർന്നു ന്നതോത്രം പാടി. ഹല്ലേൽ സക്രിയതനങ്ങളായിരുന്നു പെസഹാക്ക് പാടിയിരുന്നത് (21:9, 42; 26:20 എന്ന് പരാമർശം നോക്കുക). യേശുവും ശിഷ്യമാരും ആ പാരമ്പര്യം തുടർന്നിരുന്നു എന്നു നമുക്ക് കരുതാം.

ആ സംഘം യെരുശലേമിന്റെ വാതിൽക്കൽ ആവേശകരമായി, കിഡ്രാൻ താഴ്വര കടന്ന് അവൻ ഔലിവ് മലയിലേക്ക് പോയി (24:3 എന്ന് പരാമർശം നോക്കുക). യേശു ആ സ്ഥലത്തേക്ക് പോയത് അവൻ വ്യക്തിപരമായി (പ്രാർത്ഥിക്കുവാനും, ദ്രിക്കംാടുക്കുന്നവനെ കാത്തിരിപ്പാനുമായിരുന്നു. യേശു വും പതിനൊരുവരും ഔലിവുമലയിലേക്ക് പോയപ്പോൾ സംഭാഷണവും നടന്നിരുന്നു.

വാക്യം 31. യേശു പതിനൊരുവരോട് പറഞ്ഞു, “നിങ്ങൾ എല്ലാവരും ഈ രാത്രിയിൽ ഏകൽ ഇടരും” “ഇടൻ പോകുക” എന്നതിന്റെ ശ്രീക്കു വാക്ക് (സ്കാറ്റലിസോ) “ഇടരുക്,” “ഇടരച്ച് വരുത്തുക്” അല്ലെങ്കിൽ, “കെണി ഒരുക്കുക്,” “സൃത്രത്തിൽ അകപ്പെടുക്” എന്നിങ്ങനെയാണ് അതിന് അർത്ഥ

മുള്ളത്. അത് പുതിയനിയമത്തിൽ ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്നത് ദുഷ്ടാന്വരമായിട്ടാണ്.¹ അപ്പൊസ്റ്റലമാർ ഉടൻ “സുന്ധതതിൽ അവധാരം കെണിയിൽ” അകപ്പെടുവാൻ പോകുന്നു, അവനോടുള്ള അവരുടെ സമർപ്പണത്തിന് ഇടർച്ചയുണ്ടാകുവാൻ പോകുന്ന സാഹചര്യം രജുങ്ങുന്നു. “എക്കൽ” എന്നതു സുചിപ്പിക്കുന്നത് അവർ ഭയപ്പെടുവാനുള്ള കാരണം “തങ്ങളുടെ ജീവനെ ഓർത്തു മാത്രമായിരുന്നില്ല, പിന്നെയോ യേശുവിന്റെ കഷ്ടതയുടെ ഉദ്ദേശം അവർക്ക് മനസിലാക്കാതിരുന്നതും നിമിത്തമായിരുന്നു” എന്നാണ് ആർ. ടി. ഫ്രാൻസ് നിരുപ്പിച്ചത്.²

യേശു പിന്നെ സെവര്പാവ് 13:7 ഉള്ളിച്ചു: “ഞാൻ ഇടയാനെ വെട്ടും; കൂടുതിലെ ആടുകൾ ചിതറി പോകും.” വിസ്തൃതമായ അർത്ഥത്തിൽ “ആടുകൾ” എന്നു പറയുന്നത് തിന്റെയോലാണ്. യേശു “ഇടയനും” ആണ് (യോഹ. 10:14; എബ്ര. 13:20; 1 പാലത്ര. 2:25), യേശുവിനെ പിടിക്കുന്നോൾ, ശിഷ്യരാർ ചിതറിപ്പോകും എന്ന മുന്നറിയിപ്പായിരുന്നു അത്. “ഞാൻ” എന്നു പറയുന്നത് ദൈവം ആണ്, യേശു ജനങ്ങൾക്കു വേണ്ടി കഷ്ടതയെറ്റു മരിക്കണം എന്നു നിർണ്ണയിച്ചത് ദൈവം ആയിരുന്നു (യോഹ. 53:4, 6, 10).

വാക്യം 32. തുടർന്ന് യേശു തന്റെ ദുഃഖം സന്ദേശരത്തിൽ വരുവാനിക്കുന്ന പ്രത്യാശയും സന്ദേശാഷ്വം വ്യക്തമാക്കി. താൻ ഉയിർത്തെഴുന്നൽക്കുമെന്ന് ഏരിക്കൽകുടെ അവൻ വാർദ്ധാനം ചെയ്തു (16:21; 17:9, 23; 20:19), അവൻ അവർക്കു മുൻപായി ഗലിലെക്ക് പോകുമെന്നും പറഞ്ഞിരുന്നു. ഉയർത്തെഴു നേരു ശ്രേഷ്ഠം ഞായരാച്ച് രാവിലെ കല്ലുകൾ വന്ന സ്ത്രീകൾ മുഖാന്തരം ദുതൻ ഇല്ല സന്ദേശം അപ്പൊസ്റ്റലമാരെ ഓർമ്മപ്പിച്ചു (28:7, 10, 16; മർ. 16:7; യോഹ. 21:1-23).

“മുൻപായി” പോകുമെന്നത് “ആദ്യം എത്തും” എന്ന അർത്ഥത്തിലാക്കാം പറഞ്ഞത് (14:22 നോക്കുക), അത് വാക്യം 31 ലെ ഇടയൻ/ആട് എന്ന ഭാവ നയുമാകാം. യോഹന്നാൻ 10:4 പറയുന്നത് “അവൻ അവയ്ക്ക് മുഖായി പോകുകയും, ആടുകൾ അവരെ ശബ്ദം കേട്ട് അവനെ അനുശമിക്കയും ചെയ്യും എന്നാണ്.”

വാക്യം 33. പഠ്രാസ് അതിനോട് പ്രതികരിച്ചു, “എല്ലാവരും നീകൾ ഇടറിയാലും, ഞാൻ ഒരുനാളും നീകൾ ഇടറുകയില്ല.” അവൻ ഉത്തരം ചെലുത്തിയാണ് അത് പറഞ്ഞത്: “ഞാൻ ഒരുനാളും ഇടറുകയില്ല” മറ്റ് അപ്പൊസ്റ്റലമാർ മനസിൽ ചിന്തിച്ചപ്പോഴേക്കും, തന്റെ സ്വാഹാമനുസരിച്ച് അവൻ വെട്ടിത്തുറന്നു പറഞ്ഞു (14:28; 15:15; 16:16, 22; 17:4; 18:21; 19:27).³ അവന്ന് മുന്നറിയുണ്ടായിട്ടും ഇതാദ്യമായിരുന്നില്ല പഠ്രാസ് കർത്താവിനോട് വെപരിത്തുമുള്ളക്കുന്നത്. യേശു തന്റെ മരണത്തെ മുന്നറിയിച്ച് വെല്ലുവിളി നേരിടുവാനായി മുൻപ് പറഞ്ഞപ്പോഴും അവൻ വളരെയധികം ആകുലത വോധ്യമാക്കി പറഞ്ഞു, “കർത്താവേ, അതരുതേ! നിന്നും അങ്ങനെ ഭവിക്കരുതേ” (16:22).

വാക്യം 34. എല്ലാ അപ്പൊസ്റ്റലമാരും അവകൾ ഇടറുമെന്ന് അവൻ പറഞ്ഞു കഴിഞ്ഞതിരുന്നു (26:31), എന്നാൽ അവൻ ആ നിമിഷം പഠ്രാസിനെ പ്രത്യേകമായി ശ്രദ്ധിച്ചു: “കോഴി കുകുന്നതിന് മുൻപ് നീ എന്നെ മുന്നു വട്ടം തള്ളിപ്പിയുമെന്ന് ഞാൻ സത്യമായിട്ട് നിനോട് പറയുന്നു.” പഠ്രാസിന്റെ എതിർപ്പിൽ ആത്മാർത്ഥതയുണ്ടായിരുന്നു എന്ന് കർത്താവ് അറിഞ്ഞതിരുന്നു; അല്ലെങ്കിൽ യേശു അവനോട് പ്രതികരിച്ചപ്പോൾ കുടുതൽ പരുഷമാകുമായിരുന്നു.

പരതാസ് യേശുവിനെ തളളിപ്പിയും - ഒരിക്കലെല്ല, മുന്നു പ്രാവശ്യമാണ്. കോഴി രണ്ടുവടക്ക് കുകുന്നതിനു മുൻപ് മുന്നുവടക്ക് തന്നെ പരതാസ് തളളിപ്പിയുമെന്നാണ് യേശു പറഞ്ഞത് (മർ. 14:30). യെരുശലേമിൽ യെഹു ദമാർ കോഴികളെ പള്ളത്തിയിരുന്നില്ല എന്നാണ് ഒമ്പിമാരുടെ പാരമ്പര്യം പരയുന്നത്.⁴ ആ പാരമ്പര്യം വാസ്തവമാണെങ്കിലും അബ്ലൂക്കിലും, രോമാക്കാർ യെരുശലേമിലേക്ക് കോഴികളെ കൊണ്ടുവരുന്നതിന് യെഹുദമാരുടെ പ്രമാണം അങ്ങളാണും തടസമായിരുന്നില്ല. രോമൻ സമയമനുസരിച്ച് അവരുടെ മുന്നാം മൺ മുതൽ കോഴി കുകുമായിരുന്നു (12:00 ഏഴും മുതൽ 3:00 ഏഴും വരെ)⁵ അതിനെ “കോഴി കുകൾ” എന്നു വിളിച്ചിരുന്നു (മർ. 13:55).

പരതാസിന്റെ തളളിപ്പിയൽ മാത്രമല്ല യേശു മുന്നാറിയിച്ചുത്, അവൻ വിശ സ്തതനായി മടങ്ങിവരുന്നതും മുന്നാറിയിച്ചുതുന്നു. പരതാസിന്റെ വിശ്വാസം പൊയ്യേപ്പാകാതിരിക്കേണ്ടതിനു യേശു പ്രാർത്ഥിച്ചു എന്നാണ് ലുക്കാക്കാൻ 22:31, 32 സുചിപ്പിക്കുന്നത്. അതിനുശേഷം പരതാസിനെ പ്രഭോധിപ്പിച്ചു അവനോട് പറഞ്ഞു, “പിന്നെ നീ തിരിത്തുവന് സഹോദരന്മാരെ ഉറപ്പിച്ചു കൊരിക്.”

വാക്കും 35. ഏറ്റവും മോശമായ സാഹചര്യം വരുമെന്നറിഞ്ഞു പരതാസ് അവനോട് പറഞ്ഞു, “ഞാൻ നിന്നോടുകൂടു മരിക്കേണ്ടിവന്നാലും നിന്നെ തളളിപ്പിയുകയില്ല.” അവൻ പറഞ്ഞു, “കർത്താവേ, നിന്നോടുകൂടു തടവി ലാകുവാനും മരിക്കുവാനും ഞാൻ ഒരുക്കമാണ്!” (ലുക്കാൻ. 22:33). യേശു വിശ്വാസി ശത്രുക്കൾ പന്ന് അവനെ പിടിക്കുവാൻ ശ്രമിച്ചപ്പോൾ അരയിൽനിന്ന് വാൾ ഉള്ള തനിക്ക് യേശുവിന്നോടുള്ള സമർപ്പണം എത്രമാത്രമാണെന്ന് തെളിയിച്ചിരുന്നു (യോഹ. 18:10). [ക്രിസ്തുവിനുവേണ്ടി പോരാടുവാനും പരതാസ് ഒരുക്കമായിരുന്നു. എങ്ങനെന്നായായാലും, പരതാസ് മറ്റുള്ളവരെപോലെ ഓടിപ്പോകയും (മർ. 14:50) അവനെ തളളിപ്പിയുകയും ചെയ്തു (മത്ത. 26:69-75).

യേശുവിന്നോടുള്ള അവരുടെ ഒടുങ്ങാത്ത സമർപ്പണം എല്ലാ ശിഷ്യ മാരും പ്രകടമാകി, എന്നാൽ പരതാസ് അത് കുടുതൽ സ്ഥിരമാക്കിയെന്നു തോന്നുന്നു (മർ. 14:31)

തിരുമായ ദൃഃവ സമയം

(26:36-38)

³⁶അനന്തരം യേശു അവരുമായി ഗൈത്തശ്ശമെന എന തോട്ടതിൽ വന്നു ശിഷ്യമാരോട്, “ഞാൻ അവിടെ പോയി പ്രാർത്ഥിച്ചുവരുവോളം ഇവിടെ ഇതിപ്പിന്” എന്നു പറഞ്ഞു,³⁷ പരതാസിന്നേയും സെബവിപുത്രമാരെയും കുട്ടിക്കാണ്ട് ചെന്ന് ദൃഃവിച്ചും വ്യാകുലപ്പെട്ടും തുടങ്ങി.³⁸“എന്നോളം മരണവേദനപോലെ അതി ദൃഃവിതമായിരിക്കുന്നു; ഇവിടെ താമസിച്ചു എന്നോടുകൂടെ ഉണ്ടാവിപ്പിന്” എന്ന് അവരോട് പറഞ്ഞു.

വാക്കും 36. യേശുവും ശിഷ്യമാരും ഔലിവ് മലയിലേക്ക് കയറുന്നോൾ, ഗൈത്തശ്ശമെന എന സ്ഥലത്ത് എത്തി. “ഗൈത്തശ്ശമെന” എന വാക്ക് പുതിയനിയമത്തിൽ രണ്ട് പ്രാവശ്യം മാത്രമെ കാണുന്നുള്ളു (26:36; മർ. 14:32). ആ രണ്ട് എബ്രായ/അരാമ്യവാക്കുകൾ സംയോജിപ്പ് വാക്കിന്റെ അർത്ഥം

“എണ്ണയാട്ടുന ചക്ക്” എന്നാണ്. ഒരുപക്ഷെ, ശൈത്യശമനങ്കൾ അവരുടെ തായ ലെഡിപ് ആട്ടിയെടുക്കുന ചക്ക് ഉണ്ടായിരുന്നേന്നും. യോഹന്നാൻ 18:1, 26 വ്യക്തമാക്കുന്നത് ആ സ്ഥലം ഒരു “തോട്ടം” (കെപോസ്) ആയിട്ടാണ്. കാർഷികവൃത്തിക്ക് ഏറ്റവും പുതിയ സ്ഥലം എന്നാണ് ആ വാക്ക് അർത്ഥമാക്കുന്നത്. ഈ സന്ദർഭത്തിൽ, കെപോസ് അർത്ഥമാക്കുന്നത് “ലെഡിപ് വ്യക്ഷങ്ങളുടെ കുട്ടം” എന്നാണ് (എൻഡ്രൂട്ടി). യേശുവിനേയും ശിഷ്യമാരേയും പെരുന്നാളുള്ളജിൽ, അവിടെ താമസിക്കുവാൻ അനുവദിച്ചിരുന്ന ഒരു ശിഷ്യനായിരുന്നേന്നും തോട്ടത്തിന്റെ ഉടമസ്ഥൻ. കർത്താവും ശിഷ്യമാരും അടിക്കടി പോകാറുള്ള സ്ഥലമാണ് അതെന്ന് തിരുവെച്ചുത്തിൽ പല ഭാഗങ്ങളും വിവരിക്കുന്നു. യേശു എവിടെ കാണുമെന്ന് യുദ്ധായ്ക്ക് കൂട്ടുമായി എങ്ങനെ അറിയാമെന്ന് ഈ വസ്തുത തെളിയിക്കുന്നു (യോഹ. 18:2; ലുക്കാ. 22:39 നോക്കുക).

ശൈത്യശമനയുടെ ആ ഭാഗത്താണ് “സകലജാതികളുടേയും സഭ” എന്ന ഒരു സഭ മന്ത്രിരം നിർക്കുന്നതെന്ന് പലരും വിശദിക്കുന്നു. അതിനടുത്തു തന്നെ കന്നമതിലുകൊണ്ടുള്ള ഒരു ചെറിയ തോട്ടവുമുണ്ട്. ആ ഭാഗത്ത് പുരാതനമായ ചില ലെഡിപ് വ്യക്ഷങ്ങളും കാണാം. ആ ലെഡിപ് മരങ്ങൾ യേശുവിന്റെ കാലം മുതലുള്ളവയാണെന്ന് ചിലർ അപകാശപ്പെടുന്നു. എങ്ങനെന്നും അനുബന്ധായിരുന്ന വ്യക്ഷങ്ങളുംാം റോമൻ ഉപരോധ സമയത്ത് പെട്ടി ന ശിപ്പിച്ചുകളണ്ണിരുന്നു (എ. ഡി. 70).⁶ അവക്ക് (ഉയരം കുടുതലാണെങ്കിലും) മുൻപുകളണ്ണവയുടെ പേരുകളിൽനിന്നും മഴച്ചു പളർന്ന വ്യക്ഷങ്ങളായിരിക്കുവാനും സാധ്യതയുണ്ട്.

അത് ശൈത്യശമനയാണെന്നതിന് സാധ്യതയുള്ള പേരോരുകാരും അതിനടുത്തുതന്നെ ഒരു ഗുഹയിൽ എന്നതാണ്. മെക്കിൾ ജേ. വിൽക്കിൻസ് ഇരു സ്ഥലത്തെത്തയാണ് ആദ്യസ്ഥാനത്തെക്കാശ കുടുതൽ ആയിക്കാരികമായി പറയുന്നത്:

കുടുതൽ ഉറപ്പിക്കുന്നത് ഒരുപക്ഷെ രണ്ടാമതെത സ്ഥാനമായിരിക്കും, എലിവുമലയുടെ അടുത്തു താഴെ, നൂറിലധികം അടി ഉയരത്തിലാണ് അത് സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നത്. ഗുഹ അൽപ്പൊ വലുതാണ്, അതിന്റെ പലിപ്പം ഏതാണ്ക്, 36 x 36 അടി (11ക്ക് 18മീറ്റർ), ചക്കിനുവേണ്ടി ഉള്ളിലെ ഗുഹ കശ ചുമരുക്കാണ് തിരിച്ചിരിക്കയാണ്.⁷

ചക്കിൽ എണ്ണ ആട്ടിയിരുന്നത് ശൈത്യകാലത്തും ശരത്കാലത്തും ലെഡിവിന്റെ വിളവെടുപ്പുസമയത്താകയാൽ, വസന്തകാലത്ത് പെസഫാ ആചരിക്കുന്ന സമയത്ത് ഗുഹ ഒന്നും ചെയ്യാതെ കിടക്കുകയായിരിക്കും. യേശുവിനും ശിഷ്യമാർക്കും രാത്രി ചെലവഴിക്കുവാൻ പുതിയ രണ്ടു സാഹചര്യമുള്ള സ്ഥലമായി രൂപേന്നും അത്. ഒരുപക്ഷെ യേശു പ്രാർത്ഥിച്ചപ്പോൾ ശിഷ്യമാർ രാത്രിയിൽ അവിടെയായിരിക്കും ഉറങ്ങിയിരുന്നത് (യോഹ. 18:18).⁸ യേശുവിനെ പിടിക്കുവാൻ വന്നുപ്പോൾ ഒരു ബാല്യക്കാരൻ എന്തുകാണാണ് വെറും ശരീരത്തിൽ “പുതപ്പ്” (സിഡ്രാബ്) “പുതച്ച്” അനുഗമിച്ചത് എന്നതിന്റെ കാരണം അത് വ്യക്തമാക്കുന്നു (മർ. 14:51). ഈ സംഭവത്തെ കുറിച്ചു മർക്കുണ്ടിന്റെ വിവരം നാഞ്ചിൽ മാത്രം കാണുന്നതുകൊണ്ട്, അതു മർക്കുണ്ടാണ് തന്നെയായിരുന്നു എന്നാണ് ചിലർ കരുതുന്നത്. ആ ബാല്യക്കാരൻ മർക്കുണ്ടാണ് ആയിരുന്നാലും

അല്ലെങ്കിലും, അവനും, മറ്റു പതിനൊന്ന് ശിഷ്യമാരും യേശുവിനോടുകൂടെ അനുഗമിച്ചിരിക്കാം.

ശെത്തർശമനയിലേക്ക് കുറച്ചുഭുരു നടന്നപ്പോൾ, [യേശു] ശിഷ്യമാരോട് പറഞ്ഞു, “ഞാൻ അവിടെ പോയി പ്രാർത്ഥിച്ചുവരുന്നതുവരെ ഇവിടെ തിളിപ്പിന്.” അവൻ അവരോട് പറഞ്ഞത് “പരീക്ഷയിൽ അകപ്പടാതിരിപ്പാൻ ഉണ്ടാനിരുന്നു പ്രാർത്ഥിപ്പിന്” എന്നാണ് (ലുക്കാ. 22:40).

വാക്യം 37. പിന്നെ, അവൻ പത്രാസിനേയും, സൈബെദിയുടെ രണ്ട് പുത്രയാരെയും (അതായത് ധാക്കാബും യോഹനാനും) വിളിച്ചുകൊണ്ട് കുറച്ച് അകലെ പോയി - “ഒരു കല്ലേർ ദുരു” (ലുക്കാ. 22:41). ആ മുന്ന് അപ്പോസ്റ്റലമാർ യേശുവിന്റെ ആത്മരിക സഹഃവ വലയത്തിൽ പെട്ടവരയിരുന്നു (17:1 എന്ന് പരാമർശം നോക്കുക). അവരുടെ സാന്നിധ്യം അവനു ആശാസവും പിന്തുണയും ലഭിക്കുന്നതായിരുന്നു.

ഈ സമയത്ത്, യേശു ദൃഢഭിക്കുവാനും വ്യാകുലപ്പെടുവാനും തുടങ്ങി. മനുഷ്യനായി യേശു അനുഭവിച്ച ക്രൂഡിന്റെ ധാതനയെയാണ് ഈ വെളിപ്പെടുത്തുന്നത്. എങ്ങനെയായാലും, അവൻ ക്രൂഡിൽ വൈക്കാർക്കിവും ശാരീരികവുമായ കഷ്ടത മാത്രമല്ല സഹിച്ചത്, അവൻ ലോകത്തിന്റെ മുഴുവൻ പാപത്തെയും ധാരിക്കുകയും (2 കൊ. 5:21) പിതാവിൽനിന്നു പിരിഞ്ഞിരിക്കുകയും ചെയ്തു (27:46). ഡോവിഡ് ഹിൽ യേശുവിന്റെ ആ അവസ്ഥയെ “ദൈവത്തിൽ അപ്പോഴും പ്രത്യാശ വെച്ചിരിക്കുന്ന ഒരാളുടെ സങ്കടകരമായ അനുസരണമായിരുന്നു, എന്നാൽ താൻ നേരിടുന്നത് ഒരു കുറരമായ മരണമാണെന്ന് അവൻ അറിഞ്ഞിരുന്നു.”³⁹

വാക്യം 38. തന്റെ മുന്നു കൂട്ടുകാരോടും യേശു പറഞ്ഞു, “എന്തെ ഉള്ളം മരണവേദനപോലെ അതി ദൃഢവിത്തമായിരിക്കുന്നു.” സക്കീർത്തനത്തിലേക്ക് വിരൽ ചുണ്ടുന്നതായിരുന്നു യേശുവിന്റെ പ്രസ്താവനയിലെ ആദ്യ ഭാഗം എന്നാണ് ജേഎൻടി പറയുന്നത്, അവിടെ എഴുത്തുകാരൻ ചോദിക്കുന്നു, “എന്തെ ആത്മാവേ, നീ വിഷാദിച്ചു ഉള്ളിൽ ഞരഞ്ഞുന്നത് എന്ത്?” (സക്കീ. 42:5, 11; 43:5). തന്നെ വിടുവിപ്പാൻ കഴിവുള്ളവനിൽ പ്രത്യാശ വെക്കുവോന്നായിരുന്നു സക്കീർത്തനക്കാരൻ ആവർത്തിച്ചു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്.

യേശു ആ മുന്നു ശിഷ്യമാരോടും പറഞ്ഞു, “ഇവിടെ താമസിച്ചു എന്നോടുകൂടെ ഉണ്ടാനിരിപ്പിന്.” ആ സക്കീർണ്ണമായ നിമിഷങ്ങളിൽ അവൻ തന്റെ സ്നേഹിതയാരുടെ പിന്തുണ ആഗ്രഹിച്ചു, പക്ഷെ അവൻ അവനെ ദയനീയമായി പരാജയപ്പെടുത്തി (26:40, 43, 45).

പ്രാർത്ഥനാ സമയം (26:39-46)

³⁹ പിന്നെ അവൻ അൽപ്പം മുൻപോട് ചെന്നു കവിഞ്ഞുവീണു, “പിതാവേ, കഴിയും എങ്കിൽ ഈ പാനപാത്രം എങ്കൽനിന്നു നീങ്ങി പോകേണമേ; എങ്കിലും ഞാൻ ഇച്ചിക്കുംപോലെയല്ല, നീ ഇച്ചിക്കും പോലെയാകട്ട്” എന്നു പ്രാർത്ഥിച്ചു.⁴⁰ പിന്നെ അവൻ ശിഷ്യമാരുടെ അടുക്കൽ വന്നു അവൻ ഉറഞ്ഞുന്നതു കണ്ടു. പത്രാസിനോട്, “എന്നോടുകൂടെ ഒരുന്നാഴികപോലും ഉണ്ടാനിരിപ്പാൻ നിങ്ങൾക്ക് കഴിഞ്ഞില്ലയോ? ⁴¹ പരീക്ഷയിൽ അകപ്പടാതിരിപ്പാൻ ഉണ്ടാനിരുന്നു പ്രാർത്ഥിപ്പിന്; ആത്മാവ് ഒരുക്കമുള്ളത്, ജീവം

வெல்ஹீட்டுமதற ஏனாகு பரிணது.”

⁴² ரளைமதும் போயி “பிதாவே, எனான் கூடிக்கொதை அத் நீண்டி கூடா ஏக்கித் தீவிரம் மூலமாக அதைக்கொடு” எனாகு பொற்றியிடு. ⁴³ அநந்தம் அவன் வாயு, அவருடை கண்ணிடு வாரம் ஏரியுக்கயாத், பின்னயும் உரையுடை களெடு. ⁴⁴ அவரை கள்ளிட்ட அவரை விட்ட முனாமதும் போயி ஆ வசனம் தென் சொ லிபி பொற்றியிடு. ⁴⁵ பினை ஶிஷ்யமாருடை அடுக்கத்தை வாயு “ஹனி உரையிடி அதையிடுகொச்சிவிரியிடு; நாசிக அடுத்து; மனுஷ்யபூதர்கள் பாபிக்குடை கழித் தீவிரபிக்கவேப்படுங்கு;” ⁴⁶ ஏழுநேர்விரியிடு நாம் போக; ஜதா ஏற்கன காளியிடுகொடுக்குவையென் அடுத்திரிக்குவாயு எனாகு பரிணது.”

வாக்கும் 39. உள்ளிரிப்பான் பகுதையினேயும், யாகைவையினேயும், யோஹானேயும் விடிட்ட யேஶு அத்தொப்ப முன்போட்ட போயி கவிழ்ந்துவீ ஸு. தெர்த் தூஶுஷாவேதயித்த, அஸங்வும் அதூக்கஶ் வாயு யேஶுவின்றீ முன்பித் தீவிரியுங்கு (2:11; 8:2; 9:18; 17:6; மல. 3:11; 5:6; 10:17; லுகைஞ் 5:12; 17:16). ஹத ஸமயத்து, அவன் கெவமமுந்பாகை கவிழ்ந்துவீ ஸு தீவுமாயி பொற்றிக்கூக்கயாதிருங்கு.

யேஶு பொற்றியிடு, “ஏரீ பிதாவே, கഴியுமெக்கித், ஹத பானபாடும் ஏக்கத்தின்கு நீக்கேள்ளைமே, ஏக்கிலும் ஏரீ ஹஷ்டமல்ல, நீவிரீ ஹஷ்டம் அதைக்கொடு.” “பானபாடும்,” ஏனாகு யேஶு பரிணத்துக் கஷ்டதயுடையும் மரளாத்தி கேட்யும் அதயிருங்கு. யோஹானையும் யாகைவையின்கும் வேள்ளி அவருடை அமம் வாய் யேஶுவினோட்டு தெர்த் தெர்தை மக்களித் தொலை வலத்தும் மரோராலை ஹடத்தும் ஹளிக்குவார்த் தால் பலத்தும் மரோராலை ஹடத்தும் அவன் ஹதே ஹாசு உபயோகித்திருங்கு. அவன் அவரோட்டு சோனியிடு, “எனான் கூடிப்பானிரிக்குவான் பானபாடும் நீண்டஶ்ரக்க் கூடிப்பான் கழியுமோ?” (20:22). பஷயனியமத்தித், “பானபாடும் கூடிக்கூடு” ஏனாதுகொள்கு உடேஶிக்கூடுந்து நந்தாயாலும் திம்யாயாலும் அது முடிவுகாயி அனுவெக்கூகை ஏனாள் (ஸக்கி. 11:6; 16:5; 23:5; 75:8; 116:13; செய. 51:17; யிர. 16:7; 25:15). ஸொத்தோ மதித் யேஶுவினு நேர்த்து மரளாவேதயும் ஓவைவும் அவன்றீ மாநுஷிக் ஸலாவதையாள் காளிக்கூடுந்த, ஏனாத் தெர்த் தெர்தை மாட்டி பி தாவின்றீ ஹஷ்டத்தித் தீவிரப்போல்கூட, அதைல்லா நீண்டி (6:10 ஸொகுகை).

வாக்கும் 40. அப்பூர்த்தமால் முன்குபேரும் அதும் உரையுடை கள்ள போல்கூட, பகுதையினோட்டு அவன் அதினை கூரியிடு அலிபோய்போடுத். அத்து ஏறுபகைச் சுங்கத்திலிருஷ் அவன்றீ ஸுயாயீந் நிமித்தமோ அலைக்கித், அவன் யேஶுவினோடுகூடு வேள்ளிவகைந்த மறிக்கூவாங்கும் ஏறுக்கமைங்க ஏன் பரிணத்தினாலும் அதயிரிக்கொ (26:33, 35). கர்த்தாவ் அவரோட்டு சோனியிடு, “ஏனோடுகூடு ஒரு நாசிக்கோலும் உள்ளிரிப்பான் நீண்டஶ்ரக்க் கழிண்ணதிலுமேயா?” தான் பொற்றியிடப்போல்கூட, தெர்த் தீவிரவும் அடுத்து ஸ்தே ஹிதமால்க்க் கை மனிக்கூர் போலும் உரையாதிரிப்பான் கழியாதிருங்கு யேஶுவினை ஸ்பர்ஶியிட்டிக்கொ.

புதியனியமத்தித், உரகம் ஏன் வாக்க் சிலபோல்கூட, ஸாஹசரம் ப ரிஹளிக்கொதை, அஸலுமாயி ஜீவிக்கூடுந்தினை ரூபகாலக்காரமாயிடாள் உப யோக்டித்திக்கூடுந்த. உரையுடையினுபக்கர, கிஸ்தூானிக்கஜோட்டு ஏழுநேர்த் தீவிரிப்பான் பரிணத்திரிக்கூடுந்த (ஹோம் 13:11; 1 கெ.ஞ் 11:30; ஏற்கூம்.

5:14; 1 തെസ്സ് 5:4-8).

വാക്കും 41. ഒരിക്കൽകുടെ, യേശു ആ അപ്പോസ്റ്റലമാരോട് ഉണർന്നി പിസ്റ്റൻ അപേക്ഷിച്ചു (26:38). പരീക്ഷയിൽ അകപ്പട്ടാതിരിപ്പാൻ പ്രാർത്ഥി കുവാനും അവൻ അവരോട് ആവശ്യപ്പെട്ടു (6:13 നോക്കുക). എന്നു ചെയ്യു വാനാണ് അവർ പരീക്ഷിക്കപ്പെടുന്നത്? അവൻ മുന്നാറിയിച്ചതുപോലെ തന്നെ അവർ ചെയ്യുവാൻ പരീക്ഷിക്കപ്പെട്ടും - അവനെ ഉപേക്ഷിച്ച ചിതറിപ്പോകും (മർ. 14:50).

ആര്യാദ രൂക്ഷമുള്ളത്, എന്നാൽ ജീയം ബലഹാനമെന്നാണ് യേശു പരിഞ്ഞത്. “ആര്യാദ” (സ്ക്രിപ്റ്റം) എന്ന ഇവിടെ പറയുന്നത് നമ്മുടെ ഉള്ളിൽ വസിക്കുന്ന വ്യക്തിത്വമാണ്, നമ്മ ജീവിപ്പിക്കുന്നത് ആര്യാവാണ്. അത് നമുക്ക് ഉൾക്കൊഴ്ച്ച നൽകുകയും വികാരത്തെ വിവേചിക്കുവാൻ പ്രാപ്തവുമാണ്.

ഈ സന്ദർഭത്തിൽ, “ജീയം” (സാർക്കസ്) ഭൗതിക “ശരീരത്തെ” യാണ് പരയുന്നത് (എൻഡേവി; എൻഎൽടി), അത് ബലഹാനവും ക്ഷേണിപ്പിക്കുന്ന തുമാണ് (26:43 നോക്കുക). ചില തരജീമകളിൽ അതു കുടുതൽ വ്യക്തമായി “മനുഷ്യപ്പകുൽ” എന്നു പറഞ്ഞിക്കുന്നു (എൻജേബി; ജേഎൽടി), തിരുച്ചെയ്യുവാൻ ഉള്ളിൽ പേരിപ്പിക്കുന്ന ഘടകമായി സൃചിപ്പിക്കുന്നു. ആരംഭ അർത്ഥം വെളിപ്പെടുത്തുന്നതല്ല രണ്ടാമത്തെ തരജീ.

വാക്കും 42. രണ്ടാം പ്രാവശ്യവും യേശു പ്രാർത്ഥിച്ചു പറഞ്ഞു, “എൻ്റെ പിതാവേ, ഞാൻ കുടിക്കാതെ അത് നീഞ്ഞിക്കുടാ എങ്കിൽ, നിന്റെ ഇഷ്ടം ആകട്ട.” ഈ സമയത്ത്, “പാനപാത്രം എങ്കൽനിന്നു നീക്കേണാമേ” എന്ന ഘടനയിൽനിന്നു (26:39), “നിന്റെ ഇഷ്ടം ആകട്ട” എന്നു മാറ്റി.

വാക്കും 43. യേശു ശിഷ്യമാരുടെ അടുക്കൽ മടങ്ങി പന്നോൾ, ഒരിക്കൽകുടെ അവർ ഉറങ്ങുന്നതായി അവൻ കണ്ണു, കാരണം അവരുടെ കണ്ണുകൾ ഭാരപ്പെട്ടിരുന്നു. സ്വപ്നം ക്ഷണംമായും, മർക്കാൻസ് 14:40 പറയുന്നത് “എന്തുതരം പറയണമെന്ന് അവർക്ക് അറിയായ്ക്കയാൽ” അവൻ അവരോട് സംസാരിച്ചു എന്നാണ്. അവൻ ക്ഷേണിത്താൽ മാത്രമല്ല, ദുഃഖതാലുമായി രുന്നു ഉണ്ടായിരുന്നു (ലുക്കാ. 22:45). ആ ദിവസം അവർ വളരെ കാരുജേശർ ചെയ്യുകയും വൈകാരികമായി താരുകയും ചെയ്തിരിക്കാം. ദുഃഖം ചില പ്ലോൾ നമ്മുൾ നിരീഡിലാഴ്ത്തും; പരക്ഷ അത് ചിലപ്പോൾ ലുക്കാൻസ് പറയുന്നതുപോലെ അപ്പോസ്റ്റലമാരിൽ വിഷാദവും വരുത്തിക്കാണും.

വാക്കും 44. യേശു ഒരിക്കൽകുടെ അവരെ വിട്ടു പോയി, മുന്നാം പ്രാവശ്യവും അതു തന്നെ പ്രാർത്ഥിച്ചു. അവൻ ആര്യാർത്ഥതയോട് - മുന്നു പ്രാവശ്യൂം പ്രാർത്ഥിച്ചു. കഷ്ടതയുടേയും മരണത്തിന്റെയും പാനപാത്രം നീഞ്ഞേണ്ടതിനായിരുന്നു. അവൻ പ്രാർത്ഥനയുടെ തീവ്രത ലുക്കാൻസ് എടുത്തു കാണിച്ചിരിക്കുന്നു, “പിന്നെ അവൻ പ്രാണവേദനയിലായി അതിശ്രദ്ധയോടെ പ്രാർത്ഥിച്ചു. അവൻ വിയർപ്പു നിലത്തുവീഴുന്ന വലിയ ചോരത്തുള്ളിപ്പോലെ ആയി” (ലുക്കാ. 22:44).¹⁰ അവൻ പ്രാർത്ഥിക്കുണ്ടോൾ, ഒരു രൂതൻ വന്ന അവനെ ശക്തീകരിച്ചതായും ലുക്കാൻസ് വിവരിക്കുന്നു (ലുക്കാ. 22:43).¹¹

മതഭാന്തു നിമിത്തതം മരണത്തെ സീക്രിക്കുന്ന രക്തസാക്ഷികളുടെ മരണമായിരുന്നില്ല യേശുവിന്റെ. അവൻ അത് സീക്രിക്കുവാൻ കാരണം ദൈവക്കോപം ശമിപ്പിക്കുവാൻ മറ്റു വഴിയില്ലായിരുന്നു, ലോകത്തെ രക്ഷിക്കുവാൻ അവൻ സ്വയം മരണത്തിന് കീഴ്പ്പെടുകയായിരുന്നു (യോഹ. 3:16, 36; 1 യോഹ. 2:1, 2). കഷ്ടതയുടേയും മരണത്തിന്റെയും പാനപാത്രം നീക്കം

ചെയ്യാവുന്നതായിരുന്നില്ല.

തന്റെ പ്രാർത്ഥനയിൽ, യേശു തന്റെ ഇഷ്ടം മാറി വിതാവിന്റെ ഇഷ്ടത്തെ പ്രമദമസ്ഥാനത്ത് നിർത്തി. ഏതൊൻ തോട്ടതിലെ ആഭാമിന്റേയും ഹഘയു ദേയും സ്വന്തം ഇഷ്ടമനുസരിച്ച് പ്രവർത്തിച്ചതിൽനിന്നു വ്യത്യസ്തമായിരുന്നു ഗൈത്തശമന തോട്ടതിലെ യേശുവിന്റെ പ്രാർത്ഥന. ഡ്യൂസ് ആർ. എ. ഷൈയർ പറഞ്ഞു, “ക്രിസ്ത്യാനികൾക്ക് ഏതൊൻ തോട്ടതിന്റെ നേരെ എതിരാണ് ഗൈത്തശമന തോട്ടോ.”¹²

വാക്യം 45. [പ്രാർത്ഥയിച്ച് ശേഷം യേശു ശിഷ്യന്മാരോട് പറഞ്ഞത് നാഴിക അടുത്തു [വനിതിക്കുന്നു] എന്നായിരുന്നു. (26:18 എന്റെ പരാമർശം നോക്കുക). മനുഷ്യപുത്രൻ പാപികളുടെ കയ്യിൽ ഏൽപ്പിക്കപ്പെടുവാ [നിരിക്കുന്നു]. യേശു വിന്റെ ഭൂമിയിലെ മുഖ്യദാത്യും നിറവേറ്റുവാനുള്ള സമയം അടുത്തിരിക്കുന്നു. തന്നോടുകൂടെ ഉണ്ണർന്നിരിപ്പാൻ പറഞ്ഞതവരെ അവൻ ഉണ്ണർത്തി തന്നെ പി ടിപ്പാൻ പുരുഷരം വരുന്നു എന്ന് അവൻ അവരോട് പറഞ്ഞു.

വാക്യം 46. യേശു അപ്പോന്തലമാരെ അവരുടെ ഉറക്കത്തിൽനിന്നും ഉണ്ണർത്തി, “എഴുനേന്നേപിൻ” എന്ന് ഉരക്കെ പറഞ്ഞു. വിതാവിന്റെ ഇഷ്ട തനിന് കീഴപ്പെട്ട് കാത്തിരുന്ന മരണത്തിനായി ഏൽപ്പിച്ചുകൊടുക്കുവാനുള്ള സമയമായി. ദ്വിക്കൊടുക്കുന്നവൻ അടുത്തിരിക്കുന്നു. നടക്കുവാനിരിക്കുന്ന രംഗത്തിന് മുഴുവൻ സാക്ഷ്യം വഹിക്കേണ്ടതിന് അപ്പോന്തലമാരെ ഉണ്ണർത്തി.

കൂറിപ്പുകൾ

¹ഈ വാക്ക് മത്തായിയുടെ സുവി ശേഷത്തിൽ പല പ്രാവശ്യവും കാണാം (5:29, 30; 11:6; 13:21, 57; 15:12; 17:27; 18:6, 8, 9; 24:10; 26:31, 33). ²ആർ. ടി. ഫ്രാൻസ്, ദ ശോസ്പെത്ത് എക്കോർഡിംഗ് ടു മാത്യു, ദ ടിൻഡേൽ ന്യൂട്ടെൻസ് മെമറ്റോറീസ് (ശാന്ത് റാഫ്ലിഡ്സ്, മെക്ക.: ഡാല്ലിയുഎം. ബി. ഏർഡ്സ്മാൻസ് പബ്ലിഷിങ്ച് കമ്പനി, 1985), 370. ³ബിംബാർഡ് എ. ഹാബർ, മാത്യു 14-28, വേർഡ് ബിംബിഡിക്കൽ കമ്മറ്റി, വാല്യു. 33ബി (ഡാളിംഗ്: വേർഡ് ബുക്ക്‌സ്, 1995), 777. ⁴മിഷ്നാ ബഹാര ക്രമം 7.7; താൽമുച്ച് ബഹാര ക്രമം 82ബി. ⁵14:25 എന്റെ പരാമർശം നോക്കുക. ⁶ജോസെഫസ് വാഴ്സ് 5.12.4. ⁷മെക്കിഡ് ജെ. വിൽക്കിൻസ്, “മാത്യു” ഇൻ സോണിക്രിപ്റ്റ് ഇല്ലസ്സ്ട്രേറ്റെഡ് ബൈബിൾ ബാക്ക്സ്റ്റാൾസ് കമ്മറ്റി, വാല്യു. 1, മാത്യു, മാർക്ക്, ലൂക്ക്, ഏഥി. ക്ലിന്റേംസ് ഇ. ആർഡോർഡ് (ശാന്ത് റാഫ്ലിഡ്സ്, മെക്ക.: സോണിക്രിപ്റ്റ്, 2002), 166. ⁸ഗൈത്തശമനയും ഗൃഹയുമായുള്ള ബന്ധത്തിൽ കുടുതൽ വിവരങ്ങൾക്ക് നോക്കുക, ജോഅൽൻ ഇ. ടെയ്ലർ, “ദ ശാർഡിൻ ഗൈത്തശമന ലോട് ദ പ്ലായ്സ് ഓഫ് ജീസസ് അബൈസ്,” ബിംബിഡിക്കൽ ആർക്കിയോളജി റിവ്യു 21 (ജൂലൈ/ആഗസ്റ്റ് 1995), 26-35, 62. ⁹ഡേവിഡ് ഹിൽ, ദ ശോസ്പെത്ത് ഓഫ് മാത്യു, ദ ന്യൂ സെഞ്ചററി ബൈബിൾ കമ്മറ്റി (ശാന്ത് റാഫ്ലിഡ്സ്, മെക്ക.: ഡാല്ലിയുഎം. ബി. ഏർഡ്സ്മാൻസ് പബ്ലിഷിംഗ് കമ്പനി, 1972), 341. ¹⁰വൈദ്യശാസ്ത്രപരമായ “ഹീമോഹൈഡ്യാസിസ്,” അല്ലെങ്കിൽ “ഹിമാറ്റിഡ്യാസിസ്” നിഖിതം, യേശുവിന്റെ ശരീരത്തിൽനിന്നു രക്തം കലർന്ന വിയർപ്പാൺ ഒഴുകിയതെന്ന് ചിലർ വിശദമിക്കുന്നു. അതുതന്ത്തിലൂള്ള സംഘർഷവും സമർദ്ദവും ഒരാളിൽ ഏറ്റുനോക്കാൻ, അയാളുടെ ചർമ്മത്തിന്റെ മുകളിയിലെ രക്തധമനികൾ പൊട്ടുവാനിടയുണ്ട്; പിന്നെ രക്തം ചർമ്മത്തിലെ താരങ്ങളിൽനിന്ന് വിയർപ്പോടുകൂടി ഒഴു

കും. മറ്റുള്ളവർ പായുന്നത് ലുക്കോസ് ഒരു ഉപമയായിട്ടാണ് (ദൂഷ്ഠാന്തം) പറഞ്ഞി രിക്കുന്നത് എന്നാണ്: യേശുവിന്റെ വിയർപ്പ് ചോരത്തുള്ളികൾ “പോലെ” (ഹോഡേ യി) ആയിരുന്നു - അത് നിലത്തു വീണു വലിപ്പിച്ചതെങ്കായിരിക്കാം സുചിപ്പിക്കുന്നത്. മറ്റാരുവാക്കിൽ പറഞ്ഞാൽ അവൻ വളരെയധികം വിയർത്തിരുന്നു എന്നു സാരം.

¹¹ലുക്കോ. 22:43, 44 പുസ്തകസംബന്ധം മായ ഒരു പ്രൈറ്റ് അവ തരിപ്പിക്കുന്നു. ലുക്കോസിന്റെ പുസ്തകത്തിൽ ആദ്യം കാണാത്ത രീതി യിൽ ഗ്രീക്ക് വേദപുസ്തകത്തിൽ യുഥേസ്റ്റരും ബൈബിൾ സ്വരൂപം ആ വാക്കുങ്ങൾക്കു ചുറ്റും ഇരട്ട ബൊക്കേഴ്സ് കൊടുത്തിരിക്കുന്നു. ¹²യുറൂസ് ആർ. എ. ഹൈർ, മാത്യു, ഇസ്രീരബപ്പട്ടംഷൻ (ലുയിസിലേ: ജോൺ നോ ക്സ് പ്രസ്, 1993), 303. നോക്കുക രോമർ 5:19.